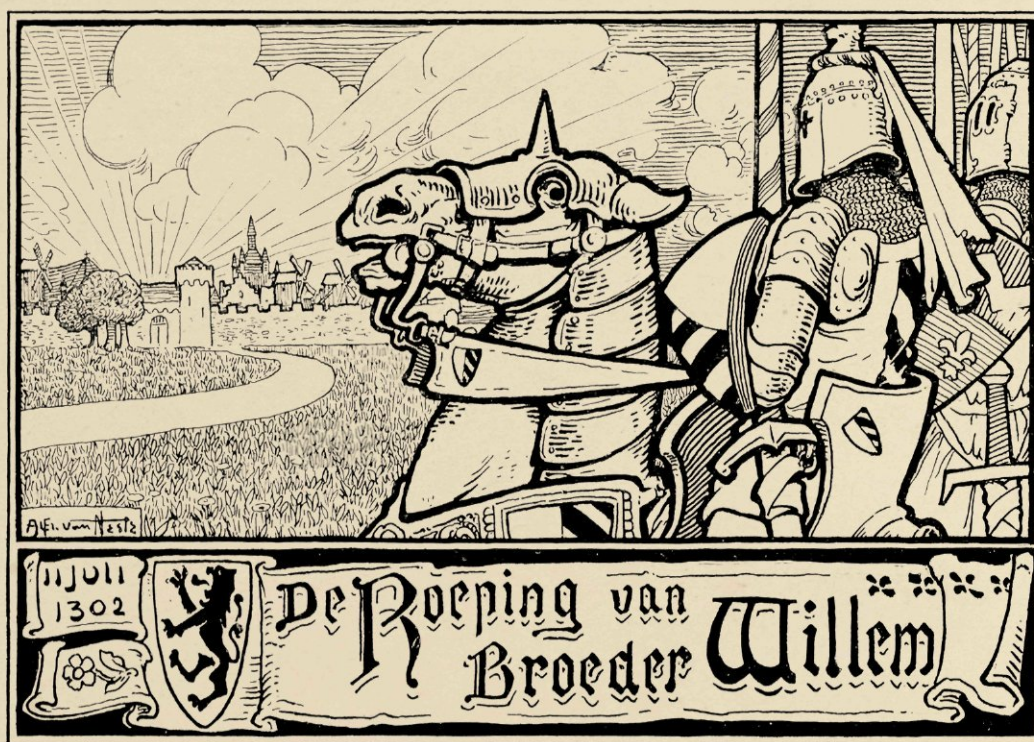

De Roeping van Broeder Willem.

Aan Juliaan de Vriendt.

Tot nu toe wist men, behalve uit de *Rymchronyk van Lodewijk van Velthem* en uit de latere, zestiende-eeuwse *Excellente Cronike van Vlaenderen*, niet zo heel veel aangaande deze held uit de Sporenslag, die de Graaf van Artois en vele andere edele Franse heren op het Groeningerveld deed sneuvelen.

Daarbij is er, hier en daar, telkens enige tegenstrijdigheid tussen de beide verhalen, wat waarschijnlijk hieraan is toe te schrijven, dat zij op zulke veruittenliggende tijdstippen geschreven werden.

Volgens van Velthem waren er niet één, maar twee monniken: een Benediktijner en een Karmier, die de opperbevelhebber van het Franse leger ombrachten; maar zie, de anders toch wel erg nauwgezette Leuvense pastoor noemt zelfs hun namen niet!

In de *Excellente Cronike van Vlaenderen*, „beginnende van Diederick van Buc, den eersten Forestier, ende ghaende tot den laetsten, die door haer vrome feyten naemaels Graeve van Vlaenderen ghemaect werden, ach-

tereenvolghende die rechte afcomste der voerseyden Graeven, tot desen, onsen doorluchtigsten, hooggeboren keyser Karolo, altyt vermeerder des ryex, gheboren te Ghendt, A. D. 1500”, leest men, folio xlvi, 2de kolom, het volgende:

„Eer desen wyck ende stryt ghebeurde, het gheviel dat een Conveers van der Doest, gheheeten broeder Willem van Renesse, hoorde hoe dat dye principaelste ende vroomste van den Noordtorre, waeren met die van Brugghe naer Cortrycke, omme wyck te hebbene jeghen die Fransoysen. Ende hy hoorde, dat Mer Jan van Renesse die Here was van den dorpe, daer hi gheboren was, ende dat hi was een van de capiteynen van die van Brugghe. Hy hadde des voornoens ghehoert, ende als hy dat verhoort hadde, so ghinc hy ter Doest innet stal, ende nam met hem ij meryen. Dene vercocht hi, ende ghaf se goeden coop, want hi ghaf se om een sweert ende enen groten stercken staf ende een lettelt ghelts daertoe... Ende op dander merye reet hi haesteliken Cortryckewaert, ende hy gherochter al noch ter tyde, ende wasser oock wel van noode, want daer en was nyement, die so vele griefs dede